

РЕШЕНИЕ

№ 14519

гр. София, 28.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4250** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 204 от АПК вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по предявена искова молба на „Холид“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], стая 703, представлявано от Д. И. Д. – Управител, чрез адвокатско дружество „З. и З.“, Булстат:[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица] против Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), с адрес: [населено място], [улица], представлявано от изп.директор В. Г. и Държавата, представлявана от Министъра на финансите, в условията на солидарност, с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ. Солидарната отговорност на втория ответник се обосновава с обстоятелството, последиците от евентуалното осъдително решение ще бъдат за държавния бюджет. Позовава се на съдебна практика на 5-членен състав на ВАС по този въпрос. Претендира се обезщетение за претърпени имуществени вреди, в резултат на отменен по съдебен ред административен акт – Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/3955 от 21.06.2016 г. в общ размер на 6 384 495.40 лв., както следва:

1. пропуснати ползи в размер на 1 221 266.85 лв. от неизпълнение на Договор за доставка на едnodневни стокови патета от 11.05.2016 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането;

2. претърпени загуби:

2.1. в размер на 3 027 360.00 лв., равняващи се на погасена неустойка по Договор от 17.05.2016 г.

със ЗС С. К. С.;

2.2. в размер на 2 119 504.09 лв. – равняващи се на разликата между отчетна стойност на активи на ищеца и сумата, за която същите са възложени в хода на изпълнително дело № 20199270400558 при ЧСИ С. Л., ведно със законната лихва върху нея, от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането

2.3. в размер на 16 364 лева, равняващи се на заплатени лихви за просрочие по договор за овърдрафт от 28.04.2016г. с П. АД, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането

В исковата молба са изложени доводи относно начина на формиране размера на твърдените вреди, наличието на пряка причинна връзка между настъпването им и посочения по-горе отменен като незаконосъобразен, административен акт.

В резултат на посочените основания се претендира присъждане на имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи и претърпени загуби, в общ размер от 6 384 495,40 лева. Сумите по п.1, п.2.2 и п.2.3 се претендират, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, заявява, че не поддържа иска в частта относно претендираното обезщетение в размер на 2 119 504.09 лв. – равняващи се на разликата между отчетната стойност на активи на ищеца и сумата, за която същите са възложени в хода на изпълнително дело № 20199270400558 при ЧСИ С. Л., както и обезщетение в размер на 16 364 лева, равняващи се на заплатени лихви за просрочие по договор за овърдрафт от 28.04.2016г. с П. АД. Моли в останалата част исковата молба да бъде уважена. Представя писмени бележки, в които излага подробни съображения за основателност на предявения иск. Претендира разноски, за които представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Държавен фонд „Земеделие“, чрез процесуалните си представители, оспорва предявените искове, изцяло като недопустими по отношение на него. Алтернативно, счита същите за неоснователни и недоказани. Развива подробни съображения в писмен отговор и защита. Моли съда, при постановяване на съдебния акт, да съобрази обстоятелството, че за част от претендираните вреди - в размер на 2 119 504.09 лв. – равняващи се на разликата между отчетната стойност на активи на ищеца и сумата, за която същите са възложени в хода на изпълнително дело № 20199270400558 при ЧСИ С. Л., и в размер на 16 364 лева, равняващи се на заплатени лихви за просрочие по договор за овърдрафт от 28.04.2016г. с П. АД, вече е присъдено обезщетение, макар и в тежест на друг ответник, с влязло в сила решение по адм. д. №9617/20г. по писа на АССГ. Претендира сторените по делото разноски. Отправя възражение за прекомерност на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение.

Ответникът - Държавата, представлявана от Министъра на финансите, оспорва предявените искове. Счита, че същите са недопустими по отношение на Държавата. Позовава се на разпоредбата на чл.205 от АПК и на съдебна практика на ВАС. Алтернативно, моли претенциите да бъдат отхвърлени, като неоснователни, по аргументи, идентични с тези, изложени от първия ответник. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представител на СГП излага становище за неоснователност и недоказаност на исковата

претенция.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „Холид“ ЕООД притежава регистриран с удостоверение за регистрация № 232/08.12.2015 г. животновъден обект, находящ се в [населено място], общ. И., предназначен за отглеждане на патици за угодяване, с капацитет 13 500 бр., вписан в регистъра на животновъдните обекти на ОДБХ С. област с ветеринарен регистрационен номер 2068-0070.

С договор № 23/121/05700/15.03.2013 г. за отпускане на финансова помощ по мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“ по програма за развитие на селските райони 2007-2013 г. / л.13 т.1/, сключен между ЕТ „Агро Мийт – Цветанка Галчева“ и ДФ Земеделие, на едноличния търговец е отпусната безвъзмездна финансова помощ, представляваща 50% от одобрените и реално извършени от търговеца разходи, свързани с осъществяването на проект № 23/121/05700/23.08.2012 г.

С договор за новация от 23.03.2015 г./л.23 т.1/, сключен между ДФЗ и „Холид“ ЕООД, дружеството става заместваща страна по договор № 23/121/05700/15.03.2013 г. за отпускане на финансова помощ, като в това си качество се задължава да извърши инвестицията в срок до 30.06.2015 г.

С анекс V от 04.04.2015 г. към договор № 23/121/05700/15.03.2013 г. за отпускане на финансова помощ/л.25 т.1/, страните са договорили, че към датата на подаване на заявката за окончателното плащане, ползвателят се задължава да насели обекта с 300 бр. патици, като в срок до 31.03.2016 г. се задължава да увеличи броя на животните с още 13 200 бр. патици.

На 21.12.2015г. е издадено писмо за оторизация на плащане №23/121/05700/3/01N01, по което на ищеца е изплатена финансова субсидия в размер на 1 417 045,33 лева/вж. л.54 т.1/.

В последствие, срещу Холид ЕООД е издаден АУПД № 01-2600/3955 от 21.06.2016г. /л.59 т.1/. С решение №10754/04.09.2018г. по адм.д.4120/2017г. на ВАС/л.73 т.1/, същият е отменен.

По делото е представен договор от 11.05.2016г. / л.82 т.1/, от който се установява, че „Холид“ ЕООД е сключил такъв за доставка на едnodневни стокови патета, по силата на който, „Агровал БГ“ ЕООД е следвало да доставя по 108 000 бр. едnodневни стокови патета годишно, на определени интервали. Със същия ищецът твърди, че е гарантирал изпълнението на бизнесплана по финансирания от Държавен фонд „Земеделие“ проект „Строителство на ферма с битово-административна сграда за отглеждане на патици в землището на [населено място], [община]“ по Програма за развитие на селските райони 2007-2013г., Мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“.

Видно от уведомление от 25.07.2016 г. /л.81 т.1/ посоченият по-горе договор е прекратен от страна на „Агровал БГ“ ЕООД, поради наличието на издадения АУПДВ/ посочен по-горе/ и невъзможност „Холид“ ЕООД да изпълни точно и своевременно договореното.

Във връзка с направено оспорване от страна на ответника по отношение на представените

нотариално заверени преписи на договора за доставка на патета от 11.05.2016 г., сключен между „Холид“ ЕООД и „Агровал БГ“ ЕООД и уведомление от 25.07.2016г., по делото бяха допуснати единична и тройна компютърно-технически експертизи.

От заключението на приетата компютърно-техническа експертиза КТЕ/ л.884 т.3/, което съдът кредитира с доверие, се установява, че положените отпечатащи от тампонни печати и положените подписи за „Нотариус“ са оригинални, всички страници, скрепени с печат и подпис на нотариуса съвпадат и няма подмяна на страниците. В електронния регистър на нотариус Н., по отношение на записите с рег. №№ 1352 и 1353, не се визуализират празни места и редове, не се установяват данни за дописвания/промени/заличавания и прибавки в регистъра на 30.05.2016 г., както и на предходната и следващата дата. Воденият информационен одит на електронния регистър не съдържа данни, метаданни и цифрови артефакти, които да сочат за въздействие от вида: модифициране, изтриване или добавяне на данни. Същите изводи са направени и от тройната СКТЕ /л.946 т.3/ – електронният регистър на нотариус Н. е воден правилно, всички записи са с поредни номера, които всяка година започват с 1, не се визуализират празни редове и дублирани номера, не са налице данни за заличавания, поправки и прибавки в регистъра на предходната и следващата дата.

По делото е представен бизнес-план по мярка „Модернизиране на земеделските стопанства“ за обект „Строителство на ферма с битово-административна сграда за отглеждане на патици в землището на [населено място], общ. И.“ /л.27 т.1, л.236/. Инвестицията по бизнес- плана е за сумата от 2 862 425,73 лв., а броя на местата за отглеждане на патици е 13 500, което при период на отглеждане 6 седмици/8 цикъла годишно, прави 108 000 бр. зрели едnodневни патета или 373 920,3 кг живо тегло годишно при 2,5% смъртност при отглеждане. Към бизнес- плана е наличен и финансов такъв. Бизнес- планът е приложен и по административна преписка по договор № 23/121/05700/15.03.2013 г. за отпускане на финансова помощ по мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“, представена по делото от ДФЗ.

Видно от заключението на зоотехническата експертиза / л.469 т.2/, неоспорено от страните, процесният животновъден обект е съобразен с техническите изисквания, функционално надежден, гарантиращ успешно производство, което прави бизнес - плана изпълним в пазарни условия от зоотехническа гледна точка. Вещото лице е категорично, че ищецът в идейните си намерения, е съобразил тенденциите за развитие на отрасъла „Патициевъдство“ и, по-специално, угояването на патици до 42 дни, с европейските стандарти и направления, като изграденият обект е на европейски ниво. Процесът по отглеждане на патиците, съгласно одобрения от ДФЗ проект, е автоматизиран. Трите производствени помещения създават необходимата благоприятни условия за отглеждането на патета. До всяко хале има монтирани силози за комбиниран фураж. Сградите позволяват необходимата дезинфекция, също и простор за патиците. Внедрени са подходящи ел. хранения, отоплителен ежим, светлинен режим, водоподаване, вентилация, хранителен път, санитарни потребности за предпазване от заболявания. Храненето е диференцирано, съобразено с нуждите на животните за постигане на максимални резултати.

В заключението на тройната зоотехническа експертиза / л.739 т.3/ също се приема, че бизнес -планът по мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“ – Строителство на ферма с битово-административна сграда за отглеждане на патици в землището на [населено място], общ. И., от ветеринарна гледна точка е изпълним, и може да постигне заложените в проекта изискуеми

параметри.

В хода на съдебното дирене е поставен като спорен въпросът възможно ли е било извършване на внос на патета, с цел - изпълнение на заложения бизнес-план, въпреки прекратяването на договора с „Агровал БГ“ ЕООД.

Видно от заключението на зоотехническата експертиза, през 2016 година са извършвани доставки на патета в България. Към този момент не е имало ограничителен режим за отглеждане на патици. В края на 2016 година е издадена Заповед № РД11-2195 от 10.11.2016год. на Изпълнителния директор д-р Д. И., в която се информира за появата на птичи грип в Германия, Франция, Х., Б., и Заповед № РД 09-1024 от 29.12.2016 год. на Министъра на земеделието и храните- Д. Т., в които са отразени мерки за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болестта инфлуенца по птиците, при домашните и дивни птици в България. Поради наличието на силно заразната болест Птичи грип в цитираните държави, според вещото лице, внос на патета от тези страни не е допуснат. Становището си по този въпрос, същото обосновава с Директива 2005/94/60 относно мерки на Общността за борба с високо патогенната инфлуенца / Птичи грип/ по птиците и данните за въведените ограничения през м.ноември 2016г. по отношение на У., Германия, А., Д., Н. и Ш., в страни, в които болестта е доказана и търговия с тях не е допусната. Вещото лице се позовава и на писмо от БАБХ, в което е посочено, че са налице ограничения за вноса на птици към 2016 год., съгласно действащия към тогавашния момент Регламент /ЕО/ 2016/2085 на Комисията от 8 август 2008 г. за установяване на списък от трети страни, територии, зони, от които е разрешено внос и транзит през Общността на домашни птици и продукти от домашни птици и относно изискванията за ветеринарно сертифициране. При все това, в заключението се сочи, че въпреки ограниченията, внос от У. е осъществен. Вещото лице, счита обаче, базирайки се на професионалния си опит, че при данните за широка разпространеност на заболяването в Европа, той не би допуснал внос на патици в България .

Видно от Справка от БАБХ. изх. № Ю-392/13.05.2021 г. /л.481 т.2/ през 2016 г. са внесени патици от САЩ, У. и Франция. В същата не е посочена конкретната порода на внесените патици.

В приетото по делото писмо от 07.07.2023 г., изходящо от Б. ООД , по повод запитване от първия ответник, се сочи, че през 2016 г. дружеството е извършвало внос от Франция на едnodневни патета - порода пекинска. Цитираното доказателство не съдържа данни относно количествата внесени птици и цена на извършения внос.

По делото беше изготвена и приета съдебно-оценителна експертиза, която съдът кредитира с доверие като неоспорена от страните. В заключението / л.448 т.2/ на същата се сочи, че капацитетът на фермата е 13 500 броя места за патици, с възможност за отглеждането на 8 партии за една година. Описано е, че всяка партида се отглежда за около 45 дни и една отгледана патица тежи средно 3,551 кг. Вещото лице е ползвало бизнес-плана, според който приходите от дейността на фермата ще са в размер на 1 233 936,99 лв. за всяка една година, съответно 2017г., 2018г. и 2019г. или в общ размер на 3 701 181,97 лв. за трите разглеждани години.

От заключението се установява още, че ресурсите, необходими за производството на заложените количества живо тегло включват разходи за суровини, материали и външни услуги, такива за заплати и социални осигуровки и други разходи, и според плана възлизат на 779 858,42 лв. за

една година и 2 339 156,26 лв., общо, за периода 01.01.2017г. – 31.12.2019г.

Описаните приходи и разходи са посочени и приложената в Таблица 1 на стр. 5 от заключението. След извършена съпоставка между заложените приходи и необходимите за тяхната реализация разходи, вещото лице е изчислило, че печалбата на дружеството, би била в размер на 454 078.57 лв. годишно или 1 362 235,71 лв, общо, за трите процесни години 2017, 2018, и 2019г.и може да бъде реализирана в пазарни условия.

По данни от жалбоподателя, дружеството е отгледало две партии патици през 2017 г., което е довело до намаляване на заложената прогнозна печалба и от отглеждането на останалите шест партии - стойността на които, по данни на дружеството, е в размер на 313 109,71 лв. за 2017 г. Или общият размер на нереализирана печалба за процесния период 2017г., 2018г. и 2019г. възлиза на 1 221 266,85 лв./ по 454 078,57 лв. за 2018 г. и 2019 г. и 313 109,71 лв. за 2017 г. /.

От основното и допълнително заключение /л.686 т.3/на ССЧЕ, неоспорено в тази му част, се установява, че заложените в бизнес-плана стойности съответстват на реалните пазарни и производствени условия в страната през периода 2016 – 2020 г. От анализа на компонентите-еднодневно пате, фураж и електроенергия, вещото лице е изчислило, че ако в себестойността по бизнес-план се зложат посочените в него пазарни цени се получава себестойност от 1,83 лв. за кг. живо тегло, при 1,75 лв. за кг. живо тегло по бизнес-план, т.е ако ищецът е работил без да спира, би могъл да реализира заложената в бизнес плана печалба, която е по –ниска от тази при пазарни условия.

Видно от договор за доставка на отгледани патици от 17.05.2016 г./ л.85 т.1/, ЗС С. С. и „Холид“ ЕООД са се договорили, дружеството да отглежда и доставя по 105 300 бр. отгледани патици за угодяване годишно, на приблизително равни партии през 15 календарни дни, считано от 18.02.2017 г., съгласно график – приложение № 1 към договора, при средно живо тегло на отгледаните патици около 3,550 кг/брой. Срокът на договора е до 31.03.2021 г. Договорената единична цена за брой отгледана патица е 15,20 лв. без ДДС, платима по банков път. В договора е уговорено, че доставчикът /„Холид“ ЕООД/ дължи неустойка в размер на 10 лв. за всяка недоставена патица /т.VII, чл.12/.

В хода на съдебното производство е представено уведомление от 21.01.2020г., с което ЗС С. С. информира „Холид“ ЕООД, че дължи неустойка в размер на 877 480 лева.

Видно от споразумителен протокол от 25.02.2020 г., сключен между ЗС С. С. и „Холид“ ЕООД, / л.89 т.1/ страните са се договорили да направят прихващане на сумите, които земеделският стопанин дължи на ищеца, като по този начин е прието, че задълженията на „Холид“ ЕООД за неустойка в размер на 3 027 360 лева, са изцяло погасени.

Във връзка с направено оспорване от страна на ответника по отношение на представените нотариално заверени преписи от договор за доставка на патици от 17.05.2016 г., сключен между „Холид“ ЕООД и ЗС „С. С.“, уведомление от 21.01.2020г. и споразумителен протокол от 25.02.2020 г., по делото бяха допуснати основна и тройна компютърно-технически експертизи.

От приетите заключения се установява, че положените отпечатъци от тампонни печати и

положените подписи за „Нотариус“ са оригинални, всички страници, скрепени с печат и подпис на нотариуса съвпадат и няма подмяна на страниците. Видно от заключението на приетата съдебна компютърно-техническа експертиза, в електронния регистър на нотариус Н., по отношение на записите с рег. №№ 1352 и 1353, не се визуализират празни места и редове, не се установяват данни за дописвания/промени/заличавания и прибавки в регистъра на дата 30.05.2016 г.

От основното заключение на ССЧЕ се установява, че за дължимите неустойки, изчислени по „Договор за доставка на отгледани патици“, сключен на 17.05.2016г. със ЗС С. С. и получени с Уведомление от 25.03.2019г., са взети следните счетоводни операции: За осчетоводяване на неустойката - по сметка 984 Задбалансова сметка – натура на дата 25.03.2019г. – нестойка в общ размер на 2 149 880,00 лв. По Уведомление от 21.01.2020г., сумите, отразени по сметка 984 възлизат на 877 480, 00 лв. Неустойката е отразена в счетоводството на ищеца, като разход, на датата на ефективното ѝ разплащане, според вещото лице – датата на сключване на споразумителния протокол, като са взети следните счетоводни операции на дата 25.02.2020г.: Дебит сметка 609 – Други разходи на Кредит сметка 498 6 – Други Дебитори с аналитичност ЗП С. С. за сумата 2 149 880.00 лв.; Дебит сметка 609 – Други разходи на Кредит сметка 498 6 – Други Дебитори с аналитичност ЗП С. С. за сумата 877 480.00 лв.; Дебит сметка 611 3 – на Кредит сметка 609 – Други Разходи за сумата 3 027 360.00 лв. с основание Споразумителен протокол за прихващане, сключен между Холид ЕООД и ЗП С. С..

Видно от допълнителното заключение на ССЧЕ /л.686 и сл. т.3/ и уточненията, направени от ВЛ в съдебно заседание, задължението за неустойка е осчетоводено при ищеца като условно задължение и е приложен стандарт СС37. Експертът счита, че на датата на подписване на споразумителния протокол задължението е станало текущо и е осчетоводено като такова. Ако ищецът е приел, че се касае за текущо задължение, то той е трябвало да осчетоводи задължението на датата на възникването му. Вещото лице не е извършило проверка в счетоводството на земеделския производител.

По делото е представен договор № 000LD-L-000721/28.04.2016 г. /л.91 т.1/, според който, ищецът и „Първа инвестиционна банка“ АД са сключили съгласие за овърдрафт по разплащателна сметка на първия за сумата от 650 000 лв., предназначени за оборотни средства и текущи задължения. С анекси към договора е продължаван крайния срок за усвояването им. За обезпечаване на вземането, страните са сключили договор за залог на търговско предприятие от 28.04.2016 г., като същият се разпростира върху всички права, задължения и фактически отношения на дружеството.

„Първа инвестиционна банка“ АД е поканила „Холид“ ЕООД, с покана изх. № 10-1718 от 27.02.2019 г. / л.110 т.1/ доброволно да погаси всички просрочени задължения.

Въз основа на изпълнителен лист, издаден в полза на П. АД, е образувано изп. д. № 20199270400558/2019 г. по описа на ЧСИ С. Л.. Тъй като срещу „Холид“ ЕООД е образувано и изпълнително дело № 20189270401827/2018 г. по описа на ЧСИ С. Л., „Първа инвестиционна банка“ АД е присъединен кредитор по посоченото дело, като първо образувано за сумата по изпълнителния лист от 02.04.2019 г.

По изпълнително дело № 20189270401827/2018 г. по описа на ЧСИ С. Л., за задълженията на ищеца, на публична продан е изнесено и продадено негово движимо и недвижимо имущество. На Първа инвестиционна банка АД, като взискател и купувач, е възложен ПИ, находящ се в [населено място], съставляващ имот № 061178, ведно с построените в имота сгради – комплекс от птицеферма за отглеждане на патици с битово-административна сграда за сумата от 894 000 лв. с ДДС, както и посочените в постановлението за възлагане движими вещи на обща стойност 12 480 лв. От проведените продани, посоченият ПИ е продаден за 894 000 лв. с ДДС, а движимите вещи - за сумата от 46 080 лв. Общата сума, която е събрана от публичната продан на движими и недвижими вещи на ищеца, е 940 080 лв., която е разпределена съобразно протокол за разпределение по изпълнителното дело. / вж л.112-117 т.1/.

От основното заключение по ССЧЕ се установява, че отчетната стойност на придобитите сгради, машини, оборудване и съоръжения, отразени в група 20 в счетоводството на „Холид“ ЕООД по следните счетоводни сметки е, както следва: Сметка 202 - сгради и конструкции в размер на 2 651 654.99 лв; Сметка 203 - Машини и съоръжения в размер на 41 178.35 лв; Сметка 204 - Машини и оборудване в размер на 210 770.74 лв., или общият размер на отчетната стойност на активите, изнесени на публична продан възлиза на 2 903 604.08 лв. Стойността, на която са продадени движимите и недвижими вещи, както бе посочено по-горе, е 940 080 лв.

В основното заключение на вещото лице се сочи още, че сумите, начислени за лихви по неразрешен овърдрафт по договор № 000LD - L-000721/28.04/2016 г. за предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка за периода януари 2017 г. – март 2019 г., са в размер на 2 045,65 лв. за 2017 г. и в размер на 14 278,70 лв. за 2018 г., или общо - 16 324,35 лв. за периода януари 2017г. - юни 2019 г.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане са обективно съединени искиове, предявени от „Холид“ ЕООД, с които моли за осъждане на ответниците, в условията на солидарност, да заплатят обезщетение за претърпени имуществени вреди, в резултат на отменен по съдебен ред административен акт – Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/3955 от 21.06.2016 г. в общ размер на 6 384 495.40 лв., както следва:

1. пропуснати ползи в размер на 1 221 266.85 лв. от неизпълнение на Договор за доставка на едnodневни стокови патета от 11.05.2016 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането;

2. претърпени загуби:

2.1. в размер на 3 027 360.00 лв. , равняващи се на погасена неустойка по Договор от 17.05.2016 г. със ЗС С. К. С.;

2.2. в размер на 2 119 504.09 лв. – равняващи се на разликата между отчетна стойност на активи на ищеца и сумата, за която същите са възложени в хода на изпълнително дело № 20199270400558 при ЧСИ С. Л., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането;

2.3 . в размер на 16 364 лева, равняващи се на заплатени лихви за просрочие по договор за овърдрафт от 28.04.2016г. с П. АД, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането;

Съдът намира подадената искова молба за недопустима по отношение на Държавата, представлявана от министъра на финансите, по следните съображения:

Съгласно чл. 4 ЗОДОВ, държавата/общината дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. В този смисъл, тъй като имуществената отговорност по този закон е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността. Искът се предявява срещу органите, от чиито незаконни действия и бездействие са причинени вредите /чл. 7 ЗОДОВ/. Държавата участва в съдебни производства по граждански спорове за обезщетение за вреди по ЗОДОВ чрез процесуален субституент - органът, от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите. Държавата може да участва в съдебни производства чрез процесуален субституент и по граждански спорове за обезщетение за вреди на общо основание. Когато държавата участва в съдебно производство чрез процесуален субституент, тя не става страна по делото (каквато тя е, когато законният ѝ представител действа от нейно име), но е обвързана от постановеното решение, като да е била страна. Конституирането на процесуалния субституент като главна страна по делото, която извършва процесуалните действия от свое име, изключва възможността носителят на задължението (в случая държавата) да вземе участие в процеса като главна страна - в това е смисълът на процесуалната суброгация и разпростирането на действието на съдебното решение. / В този см.Решение № 72 от 31.03.2021 г. на ВКС по гр. д. № 3006/2020 г.; Решение № 16 от 2.03.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1914/2020 г.; Решение № 7684 от 5.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 4819/2013 г.; Решение № 1070 от 27.IX.1993 г. по гр. д. № 2183/92 г.; Определение № 408 от 16.04.2004 г. на ВКС по ч. гр. д. № 222/2004 г./.

По исковете по чл. 1 и чл. 2 от ЗОДОВ е определена процесуална пасивна легитимация, която следва да бъде спазена и за наличието на която, съдът следи служебно. Този извод произтича от въведения специален ред, по който се ангажира отговорността на държавата, чрез нейните органи - преки причинители на увреждането. Тази разпоредба определя не само страните по материалното правоотношение, но и лимитивно носителите на процесуалното правоотношение.

Ето защо, Държавата, представлявана от министъра на финансите, не е пасивно процесуално легитимирана да отговаря по предявените искове. Поради това исковата молба следва да бъде оставена без разглеждане като процесуално недопустима по отношение на нея.

По отношение на първия ответник – Държавен фонд „Земеделие“, исковата претенция е допустима, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявяват искове за обезщетения за вреди, причинени им от незаконосъобразни

актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Идеята е неблагоприятните последици от евентуално положително за увредения решение да бъдат понесени от бюджета на това учреждение, от чиито състав са причинителите на вредите.

За да бъде един ответник надлежна страна по иск по чл.203 АПК, следва незаконосъобразният акт, действие или бездействие да бъдат издадени или съответно извършени/неизвършени от длъжностно лице, намиращо се в трудово или служебно правоотношение с учреждението, срещу което е предявен искът. Т.е., всяко едно учреждение, юридическо лице или друга държавна организация, отговарят за вредите, които техни служители са причинили на граждани и юридически лица, със своите незаконосъобразни актове, действия или бездействия.

Искът е предявен срещу Държавен фонд "Земеделие", а незаконосъобразният акт, от който ищецът черпи права е издадено от изпълнителния директор на ДФЗ. Същият е юридическо лице на бюджетна издръжка, поради което и е пасивно легитимиран да отговаря за причинените на ищеца вреди от отмяната на този акт.

Основателността на иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; настъпила вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липсата на някой от елементите на посочения фактически състав, не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

По делото безспорно е установена първата предпоставка по чл.1, ал.1 ЗОДОВ за ангажиране на имуществената отговорност на държавата – издаден по отношение на стопанската дейност на ищеца и впоследствие отменен като незаконосъобразен, административен акт – Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/3955 от 21.06.2016 г., представляващо недължимо плащане по Договор за предоставяне на финансова помощ № 23/121/05700 от 15.03.2013г. по мярка 121 от „Програма за развитие на селските райони“ (2007г. – 2013г.), за изграждане на птицеферма за отглеждане на патици по проект „Строителство на ферма с битово-административна сграда за угодяване на патици“, находяща се в землището на [населено място], [община], област С.. АУПДВ е оспорен от страна на „Холид“ ЕООД, като с решение № 10754/04.09.2018 г. по адм.д. № 4120/2017 г. на ВАС същият е отменен.

Претенцията на ищеца за настъпили имуществени вреди се изразява в пропуснати ползи и реално претърпени загуби, вследствие на незаконосъобразния административен акт.

По отношение на обезщетението за пропуснати ползи:

Ищецът твърди, че е претърпял имуществени вреди, вследствие на отменения административен акт, в размер на 1 221 266,85 лева., формирани от нереализирана търговска печалба, съгласно бизнес-план по проект „Строителство на ферма с битово-

административна сграда за отглеждане на патици в землището на [населено място], общ. И.“ .

За да бъде налице вреда, изразяваща се в пропуснати ползи, то следва резултатът, който ищецът е целял да постигне, да е сигурен. Пропуснатата полза е налице, ако има неосъществено увеличение на имуществото на пострадалото лице, което е щяло да бъде неизменно, ако не бе издаден незаконосъобразния акт. Следователно, пропуснатата полза е това увеличение на имуществото на увредения, което при обикновени условия би настъпило, ако ответникът не бе го увредил, т.е. тази, която при обикновено развитие на нещата би могла с висока степен на вероятност да се очаква. Следва и да се отбележи, че наличието на пропусната полза се предпоставя от съществуването на сигурност или поне висока степен на вероятност за увеличение на имуществото на кредитора, която не се предполага. В същия смисъл е и решение № 35 от 22.08.2014 г. на ВКС по т. д. № 1916/2013 г., както и приетото в ТР № 3/12.12.2012 г. на ОСГТК на ВКС. В конкретния случай, за ищеца ще е налице правото да получи обезщетение, ако докаже, че със сигурност е щял да реализира печалбата по бизнес плана, ако не бе издаден процесният незаконосъобразен АУПДВ.

Съдът намира за доказана исковата претенция за обезщетяване на претърпени имуществени вреди, вследствие на пропуснати ползи, поради следното:

От събраните по делото доказателства се установи, че ищецът е получил частично финансиране от ДФЗ, за което е изготвил бизнес-план по мярка „Модернизиране на земеделските стопанства“ за обект „Строителство на ферма с битово-административна сграда за отглеждане на патици в землището на [населено място], общ. И.“. Инвестицията по бизнес плана е за сумата от 2 862 425,73 лв.

„Холид“ ЕООД е сключил договор за доставка на едnodневни стокови патета от 11.05.2016 г., по силата на който „Агровал БГ“ ЕООД е трябвало да доставя по 108 000 бр. едnodневни стокови патета годишно, на определени интервали. С уведомление от 25.07.2016 г. този договор е прекратен от страна на „Агровал БГ“ ЕООД, поради наличието на издаден АУПДВ и съмнението за невъзможността на „Холид“ ЕООД да изпълни точно и своевременно договореното. Със сключения договор за доставка на едnodневни стокови патета от 11.05.2016 г. се гарантира изпълнението на бизнес-плана по финансираната от Държавен фонд „Земеделие“ проект „Строителство на ферма с битово-административна сграда за отглеждане на патици в землището на [населено място], [община]“ по Програма за развитие на селските райони 2007-2013г., Мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“.

Съдът споделя доводите на ищеца, че при установяване на търговските взаимоотношения с „Агровал БГ“ ЕООД, същият е преговарял от позицията на дружество - коректен бенефициент, получило значително финансиране за изграждане на собствена модерна ферма за патици, с потенциал да реализира успешно дългосрочен бизнес-план и да търпи развитие в тази област. Продуктите от патици са търсени главно на международния пазар от големите търговски вериги, които имат желание и сключват договори само със сигурни доставчици, за големи количества. Възникването на основателни съмнения във възможността на дружеството – купувач да заплати и осигури

получаването на едnodневни патета е сериозен аргумент за доставчика да прекрати търговското споразумение, тъй като вредите, които би понесъл, биха довели до несъразмерни затруднения в собствените му производствени графици. В тази връзка, не случайно в този тип договори за доставка на живи патета се предвижда възможност за едностранно прекратяване, ако се създаде основателно съмнение във възможността на някоя от страните да изпълняват задълженията си по договора. Точно на такава клауза /чл. 14/ от сключения на 11.05.2016 г. договор се е позовал „Агровал БГ“ ЕООД, когато е отправил едностранно предизвестие за прекратяване на договора с ищеца.

Съдът намира, че следва да кредитира с вяра представените по делото договор от 11.05.2016г. и уведомлението за прекратяването му. Както бе посочено по-горе, същите са представени в нотариално заверен препис от 30.05.2016г. и в хода на съдебното дирене не се установи да са налице нарушения от страна на нотариуса, извършил заверката им. Ето защо, съдът приема, че същите са с достоверна дата – тази, на което е сторена нотариалната заверка и установяват наличието на действителни облигационни отношения между страните по него.

Съдът не споделя възраженията на ответниците, че цитираните доказателства не следва да бъдат кредитирани, тъй като касаят отношения между свързани лица.

Понятието „свързани лица“ е легално дефинирано в разпоредбата на §1 ДР ТЗ. В цитираната разпоредба точно и изчерпателно са посочени девет хипотези, с които законодателят дава определение на същото. Обстоятелството, че лицата са с един и същ адрес на управление не е сред тях. Разширително тълкуване и прилагане на легална дефиниция е недопустимо./ В този см. Р 1945/2014г. по адм.д.15763/13г. на ВАС/. Освен това, при извършена служебна справка в ТР, съдът установи, че към момента на сключване на процесния договор и последвалото го уведомление за прекратяването му, едноличен собственик на капитала на „Холид“ ЕООД е била Д. Г., а на „Агровал БГ“ ЕООД – Ц. С., за които не са ангажирани доказателства да са в отношения, изчерпателно изброени в нормата на §1 ДР ТЗ.

От представените по делото писмени доказателства и заключение на ССЧЕ безспорно се установява, че в птицефермата е изпълняван финансиран от Държавен фонд „Земеделие“ проект „Строителство на ферма с битово-административна сграда за отглеждане на патици в землището на [населено място], [община]“ по Програма за развитие на селските райони 2007-2013г., Мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“. Заложената печалба по плана е 1 362 235,71 лв, общо, за трите процесни години 2017, 2018, и 2019г. Капацитетът на фермата е 13 500 броя места за патици с възможност за отглеждане на 8 партии за 1 година. Със сключения договор за доставка на едnodневни стокови патета от 11.05.2016 г. се е гарантирало изпълнението на бизнес-плана. След анализ на приходите и разходите, заложен в него, вещото лице е направило обосновано заключение, че заложените в бизнес-плана стойности в максимална степен съответстват на реалните пазарни и производствени условия в страната през периода 2016 – 2020 г.

Във връзка с възражението на ответника ДФЗ, че полученото финансиране представлява само част от необходимата сума по програмата, по която ХОЛИД ЕООД е кандидатствал

и получил помощ, поради което отмененият акт не води пряко, непосредствено и неотменно до непостигане на заложените в бизнес- плана резултати, съдът намира следното:

Спецификата на отглеждането на патици, налага разходите да не се извършват наведнъж, а в рамките на няколко пъти на година, за всяка партия. Ето защо няма как да се изисква от ищеца да ангажира доказателства за пълно финансиране със собствени средства на останалата част от проекта. По делото са представени доказателства за получен кредит, чийто размер е напълно достатъчен, за да се обезпечи отглеждането на поне три партии патици, преди да получи плащане.

Както бе посочено, в заключението на приетата зоотехническа експертиза, се приема, че процесният животновъден обект е съобразен с техническите изисквания, функционално надежден, гарантиращ успешно производство, което прави бизнес- плана изпълним в пазарни условия. Експертизата е категорична, че ищецът в идейните си намерения, е съобразил тенденциите за развитие на отрасъла патициевъдство, и по-специално угояването на патици до 42 дни, с европейските стандарти и направления, като изграденият обект е на европейски ниво. Вещите лица по назначената тройна зоотехническа експертиза също сочат, че бизнес-плана по мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“ – Строителство на ферма с битово-административна сграда за отглеждане на патици в землището на [населено място], общ. И., от ветеринарна гледна точка е изпълним, и може да постигне заложените в проекта изискуеми параметри.

В тази насока е и заключението на вещото лице по оценителната експертиза, според което, ако ищецът е работил без да спира, е щял да реализира заложената в бизнес-плана печалба. Видно е, че печалбата, която би могла да се реализира при пазарни условия, е дори по-висока от тази, заложена по бизнес-плана. До този извод вещото лице е достигнало след като е анализиало представения бизнес-план, договорите, както и пазара на едnodневни патета. Доколкото е наличен по делото валидно сключен договор между ищеца и ЗС С. С., то логичен е изводът за очаквана търговска печалба в посочения по-горе размер.

Съдът споделя доводите на ищеца, че от неизпълнението на договора с „Агровал БГ“ ЕООД, за първия са настъпили вреди, които са пряка и непосредствена последица от отменения като незаконосъобразен АУПДВ, тъй като ако не беше издаден, ищецът би изпълнил договора и би реализирал печалба от отглеждането на едnodневните патета и продаването им като угоени патици. Този потенциал за реализиране на реални приходи е останал неосъществен поради прекратяването на договора с „Агровал БГ“ ЕООД . А последното е пряка последица от образуването на производството по издаване на АУПДВ.

Действително, видно от справка от БАБХ изх. № Ю-392/13.05.2021 г. и писмото от Б. ООД от 07.07.2023 г., се установява, че през 2016г. е извършван внос на патета от съответната порода. Същият е бил осъществен от български търговци, предимно за собствено производство /вж стр.3 от заключението на Зоотехническата експертиза/. Съдът намира обаче, предвид данните за широкото разпространение на болестта Птичи грип, силната и заразност и висока смъртност, че подобен внос, освен ограничен, е бил и

силно рисков.

Предвид изложеното, съдът намира, че в животновъдния обект в землището на [населено място], [община], е било възможно и е могло да бъдат отгледани патици и да бъдат реализирани. Така формираната стойност представлява пропуснати ползи за ищеца, тъй като заложената в бизнес-плана печалба е реално осъществима и би настъпила, ако не бе издаден процесният незаконосъобразен административен акт.

Печалбата, заложена в бизнес-плана за периода 2017 г. - 2019 г. е в размер на 1 362 235,71 лв.

Съобразно заключението на ССЧЕ, дружеството е отгледало две партии патици през 2017 г., което е довело до намаляване на заложената прогнозна печалба от отглеждането на останалите шест партии - стойността на които възлиза на 313 109,71 лв. за 2017 г. За 2018 г. и 2019 г. (фермата не е работила през този период) сумите посочени в бизнесплана са съответно по 454 078,57 лв. за 2018 г. и 454 078,57 лв. за 2019 г. Или общата сума за нереализирана печалба за процесния период 2017г., 2018г. и 2019г. е размер на 1 221 266,85 лв .

Ето защо, съдът счита, предявеният иск за заплащане на обезщетение за пропуснати ползи в размер на 1 221 266,85 лв. е доказан по основание и размер и като такъв следва да бъде уважен.

Съдът намира възражението на ответника ДФ „Земеделие“ в насока за отпадане на обезщетението, на основание чл.5 ал.1 от ЗОДОВ, за неоснователно, поради следното:

В хода на съдебното дирене не се установи увреждането на ищеца да е причинено по изключително негова вина. Обстоятелството, че последният не е проявил максимална процесуална активност да защити правата си срещу своите контрагенти, не обуславя безспорен извод за виновно поведение, още по-малко с изключителен характер. Що се касае до твърденията за превратно упражняване на права от страна ищеца и свързани с него юридически лица, съдът намира същите за недоказани. Освен това, ВКС и ВАС са формирали практика недопускаща неоснователно обогатяване, в случаите, когато идентични иски са предявени срещу различни процесуални субституенти на Държавата.

Предвид основателността на претенцията за заплащане на обезщетение за пропуснати ползи, основателно се явява и искането за присъждане на законна лихва върху посочената сума, считано от 22.05.2020 г. - датата на подаване на исковата молба, до окончателното и изплащане.

По отношение на реално претърпени загуби:

Ищецът твърди да е претърпял загуби в размер на 5 163 188,44 лв., произтичащи от погасяване на неустойка по договор от 17.05.2016 г. със ЗС С. К. С. в размер на 3 027 360 лв., от разликата между отчетената стойност на активи и сумата, за която същите са възложени в хода на изп. дело № 20199270400558 при ЧСИ С. Л., в размер на 2 119 504,09 лв., както и от заплатени лихви за забава по договор за овърдрафт за периода от

м.01.2017 г. до м.03.2019 г., в размер на 16 324,35 лв.

Под преки вреди следва да се разбират онези, които са типична, нормално настъпваща, по време и място, последица от незаконосъобразния акт, действие или бездействие. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили след противоправното действие или бездействие или установения за незаконосъобразен акт.

От събраните по делото доказателства се установява, че ищецът е притежавал регистриран животновъден обект, в който е целял да засели и съответно отглежда едnodневни патици. Както бе вече посочено, за осъществяване на този проект, по силата на договор №23/121/05700/15.03.2013г. е отпусната финансова помощ. За реализиране на стоката по проекта, ищецът е сключил договор за доставка на отгледани патици от 17.05.2016 г. със ЗС С. С., като страните са се договорили, ищецът да отглежда и доставя по 105 300 отгледани патици за угодяване годишно, на приблизително равни партии пред 15 календарни дни, считано от 18.02.2017 г., съгласно график – приложение № 1 към договора, при средно живо тегло на отгледаните патици около 3,550 кг/брой. Срокът на договора е до 31.03.2021 г. Договорената единична цена за брой отгледана патица е 15,20 лв. без ДДС, платима по банков път. В договора е договорено, че доставчикът /„Холид“ ЕООД/ дължи неустойка в размер на 10 лв. за всяка недоставена патица /т.VII, чл.12/. Ищецът не е изпълнил договора.

С уведомлението, посочено по-горе ЗС С. С. уведомява „Холид“ ЕООД, че дължи неустойка. В същото липсва волеизявление за прекратяване на договора за доставка на патици.

Видно от споразумителен протокол от 25.02.2020 г./л.89/, сключен между ЗС С. С. и „Холид“ ЕООД, страните са уточнили, че ищецът има задължение за заплащане на неустойка по цитирания Договор за доставка на отгледани патици от 17.05.2016 г., към земеделския производител в размер на 3 027 360 лв. Тъй като и ЗС С. С. е имал задължения към „Холид“ ЕООД, страните са се договорили да направят прихващане на сумите, като задълженията на „Холид“ ЕООД са изцяло погасени с извършеното прихващане.

Дължимите неустойки по „Договор за доставка на отгледани патици“ от 17.05.2016 г., - предмет на споразумителния протокол от 25.02.2020г. са отразени в счетоводството на „Холид“ ЕООД на датата на подписването му/вж. заключението по ССЧЕ/.

Съдът констатира, че по отношение на цитираните в споразумителния протокол договори за цесия липсват доказателства за достоверната им дата, както и такива, че същите са породили правно действие. Освен това, съдът намира, че единствено констатациите на ССЧЕ, че процесната неустойка е отразена в счетоводството на ищеца, не са достатъчни, за да се приеме, че страните действително са направили прихващане с други свои вземания и задължения. Още повече, че вещото лице бе твърде неубедително в отговорите си по отношение на това- правилно ли е извършено осчетоводяването, как точно е следвало да бъде сторено това – като условно или текущо задължение, на коя дата, при спазване на кои счетоводни стандарти и защо. Отделно от това, съдът споделя доводите на ответниците, че при тежкото финансово състояние, в

което е изпаднал ищецът, поради отказаното финансиране, същият би могъл да предприеме правни действия по разваляне на договора, намаляване на неустойката и други, което не е сторил.

Ето защо, намира за недоказано от страна на ищеца, а това е в негова тежест, че е претърпял реално вреда, заплащайки неустойка в претендирания размер. Поради това, предявеният иск за сумата от 3 027 360 лв. следва да бъде отхвърлен като недоказан.

По отношение на претенцията за обезщетяване на реално претърпяна вреда, представляваща разликата между отчетената стойност на активи и сумата, за която същите са възложени в хода на изп. дело № 20199270400558 при ЧСИ С. Л., в размер на 2 119 504,09 лв., както и от заплатени лихви за забава по договор за овърдрафт да периода от м.01.2017 г. до м.03.2019 г. в размер на 16 324,35 лв.:

В хода на устните състезания ищецът заявява, че не поддържа тези две претенции.

Видно от приложеното по делото Решение № 5260/09.08.2022 г., постановено по адм.д. № 9617 / 2020 г. по описа на АССГ, 59 състав, частично потвърдено с Решение № 5324/18.05.2023 г., постановено по адм.д. № 9905 / 2022 г. по описа на ВАС, III отделение, ищецът „Холид“ ЕООД е предявил искове в идентичен размер срещу ОДБХ – С. област, на същите фактически и правни основания, като тези, предявени в настоящото производство. Първият от тях е уважен за сумата от 1 963 524 лева, като в останалата част е отхвърлен като неоснователен. Вторият иск е уважен изцяло.

При запознаване с мотивите на цитираните съдебни актове, съдът констатира, че е налице идентитет не само между цената на предявените искове, на правните основания и фактическите твърдения, но и на събраните по делата доказателства. Разликата се отнася единствено до ответника –процесуален субституент на Държавата.

При това положение, доколкото не се претендира солидарна отговорност, съдът следва да зачете вече присъденото с окончателен съдебен акт обезщетение по ЗОДОВ. Това е така, тъй като за обезщетяване на едни и същи вреди, претърпени от един правен субект, се дължи само едно обезщетение, независимо срещу кои точно процесуални субституенти на Държавата са били заведени отделните искове. В този смисъл е налице непротиворечива съдебна практика, според която, в случай на основателност на исковата претенция, на ищеца се дължи едно обезщетение за едни и същи вреди, независимо, че исковете са бил насочени срещу Държавата в лицето на различни нейни процесуални субституенти. В противен случай би се стигнало до неоснователно обогатяване, каквато не е целта на производството по ЗОДОВ.

С оглед на това, съдът намира предявените искове за заплащане на обезщетение, равняващо се на разликата между отчетената стойност на активи и сумата, за която същите са възложени в хода на изп. дело № 20199270400558 при ЧСИ С. Л., в размер на 2 119 504,09 лв., както и от заплатени лихви за забава по договор за овърдрафт да периода от м.01.2017 г. до м.03.2019 г. в размер на 16 324,35 лв., за неоснователни. Като такива, същите следва да бъдат отхвърлени, ведно със законните последици от това.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на ищеца се дължат разноски, с оглед уважената част от исковата претенция. Същият претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 75 794,40 лв., депозит за вещо лице в размер на 1950 лв., както и 50,00 лв. за държавна такса, или общо в размер на 77 804,40 лв.

Ответниците са направили възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

При определяне размера на дължимия хонорар, съдът следва да съобрази правната и фактическа сложност на делото, както и разпоредбата на чл. 8, ал.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа(Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.). Съобразно материалния интерес и чл. 8, ал.1, вр. чл.7 ал.2 т.7 от Наредбата, минималният размер на адвокатското възнаграждение е 120 417 лв.

Съдът намира, че делото се отличава със средно висока правна и голяма фактическа сложност, спрямо други от този вид по ЗОДОВ, тъй като по същото са проведени множество съдебни заседания, допуснати са общо шест съдебни експертизи и е събран значителен обем писмени доказателства. Поради това, съдът намира, че сумата от 75 794,40 лв., освен, че е значително под определения размер по Наредбата, е справедлива, адекватна на положения труд и не е прекомерна.

С оглед уважената част от исковата претенция – за сумата от 1 221 266.85 лв. и общата цена на предявените искове - 6 384 495.40 лв., в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 14 894 лева.

С оглед отхвърлената част от исковата претенция, в полза на ответника ДФ“Земеделие“ също се дължат разноски. Последният претендира 39 240,32 лв., от които за адвокатско възнаграждение 34 420,18 лв., а останалата сума – за възнаграждения за вещи лица.

Предвид отхвърлената част от иска /6 384 495.40 лв. минус 1 221 266.85 лв./, на ответника се дължат разноски в размер на 31 676 лв.

С оглед становището за недопустимост на исковата претенция по отношение на Държавата, представлявана от министъра на финансите, и параметрите на отправеното искане, на този ответник се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение, съобразно разпоредбата на чл. 24. /изм. – ДВ, бр. 74 от 2021 г./ от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно която, по административни дела с материален интерес, възнаграждението е от 100 до 360 лв. С оглед фактическата и правната сложност на делото и процесуалната активност на страната, съдът намира, че следва да определи възнаграждение в размер на 250 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 203 АПК, Административен съд София- град

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявените от „Холид“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя си Д. Д. против Държавата, представлявана от министъра на финансите, искове за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди,

в резултат на отменен по съдебен ред административен акт – Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/3955 от 21.06.2016 г. в общ размер на 6 384 495.40 лв., както следва: 1. пропуснати ползи в размер на 1 221 266.85 лв. от неизпълнение на Договор за доставка на едnodневни стокови патета от 11.05.2016 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането; 2. претърпени загуби: 2.1. в размер на 3 027 360.00 лв., равняващи се на погасена неустойка по Договор от 17.05.2016 г. със ЗС С. К. С.; 2.2. в размер на 2 119 504.09 лв. – равняващи се на разликата между отчетна стойност на активи на ищеца и сумата, за която същите са възложени в хода на изпълнително дело № 20199270400558 при ЧСИ С. Л., ведно със законната лихва върху нея, от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането; 2.3. в размер на 16 364 лева, равняващи се на заплатени лихви за просрочие по договор за овърдрафт от 28.04.2016г. с П. АД, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, като НЕДОПУСТИМИ по отношение на Държавата, представлявана от министъра на финансите

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), с адрес: [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ на „Холид“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя си Д. Д., сумата от 1 221 266.85 лева, представляваща обезщетение за претърпени от дружеството имуществени вреди - пропуснати ползи от нереализирана търговска печалба от неизпълнение на Договор за доставка на едnodневни стокови патета от 11.05.2016 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Холид“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя си Д. Д. против Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) икове за заплащане на обезщетение за претърпени загуби:

в размер на 3 027 360.00 лв., равняващи се на погасена неустойка по Договор от 17.05.2016 г. със ЗС С. К. С.;

в размер на 2 119 504.09 лв.,равняващи се на разликата между отчетна стойност на активи на ищеца и сумата, за която същите са възложени в хода на изпълнително дело № 20199270400558 при ЧСИ С. Л., ведно със законната лихва върху нея, от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането;

в размер на 16 364 лева, равняващи се на заплатени лихви за просрочие по договор за овърдрафт от 28.04.2016г. с П. АД, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, като НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), с адрес: [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ на „Холид“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя си Д. Д., сумата от 14 894 лв. направени по делото разноски, съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА „Холид“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя си Д. Д. ДА

ЗАПЛАТИ на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), с адрес: [населено място], [улица] сумата от 31 676 лв., направени разноски по делото, съобразно отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА „Холид“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя си Д. Д. ДА ЗАПЛАТИ на Държавата, представлявана от Министъра на финансите направените по делото разноски в размер на 250 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: